

РЕДАКЦИЈИ ЧАСОПИСА „НОВА СРПСКА ПОЛИТИЧКА МИСАО“

Б Е О Г Р А Д

На Ваш позив учествовао сам 9. јуна 2007. године у расправи о књизи др Предрага Илића „Српска православна црква и тајна Дахауа“ (Београд, 2006), којој сам један од тројице рецензента. Том приликом заступао сам истраживачку и стручну вредност Илићеве књиге, која је разрешила једну режирану мистерију из наше новије историографије. О тој чињеници сведоче и рецензије о овој књизи, које ће Ваш часопис, надам се, објавити у целини. Као што знате, том приликом договорено је и да се излагања учесника ауторизују, што сам учинио и благовремено Вам свој ауторизовани текст доставио.

У очекивању да се ова расправа објави, сазнао сам да сте је Ви, дајући могућност једном од учесника да се по својој вољи поново јави, наставили. Наиме, на вашем веб сајту видео сам да сте свештенику В. Џомићу дали простор да објави наставак свог псовачког памфлета упереног према аутору и рецензентима књиге, посебно према мени. Очигледно Вам није сметало што „научник“ Џомић, заслепљен острашћеним национализмом и верским фанатизмом, не разуме да професори и академици нису српски или црногорски тј. национални, већ универзитетски, средњошколски, тј. институтски (САНУ, ЦАНУ и др.), јер нису добили звања због националне припадности, већ због значаја свога школовања, рада и дела, затим, да уобичајено ауторизовано излагање никако не може бити фалсификат итд. Међутим, оваква би се незнања могла оставити по страни, да на вашем веб сајту нисте дозволили да се објаве Џомићеве бруталне дисквалификације неких учесника расправе, посебно моје личности и дела тј. „седе главе уваженог црногорског академика“, које се, по своме обиму и примитивизму, не могу наћи ни у тзв. жутој штампи. Као дугогодишњи уређивач и уредник часописа попут Вашег, питам се да ли сте Ви имали увид у овај Џомићев „научни“ текст, и јесте ли сагласни са тим начином у(не)уређивачке политике Вашег часописа!? Који су Вас разлози и мотиви водили да одобрите само Џомићу било какав, посебно овакав, иступ и зашто сте му дозволили да објави само моју неауторизовану дискусију!? Другим речима, зашто сте се ставили на његову страну, јесте ли Ви уредници друштвеног или црквеног часописа и је ли то та нова политичка мисао у нас Срба, коју намећете.

А ево шта сте омогућили неваспитаном и необразованом попу Џомићу да објави о мојој личности, мом моралном лику и научном делу: неписмен, фалсификатор, прибегао фалсификату као методу, фалсификује, бестрага и прекомпонује, недопустивог ненаучног приступа, ради њега самог (га) треба држати даље од оловке, рецензент књиге-плагијата и бранитељ есдебеовског плагијатора, прекршилац интелектуалног поштења и коректности, у фалсификату ухваћени академик, пуцибука уваженог

Пише: Момчило Зечевић
уторак, 04 новембар 2008 20:45

академика, знају и врапци на гранама да је Зечевић компартијски, једнопартијски идеолошки историчар, ћутао и одобравао ударање по СПЦ, својеврсни манипулатор који погрешно пише, комунистички историчар који оправдава злочине, мајстор за фалсификате и манипулације, за скретање теме расправе на другу страну, ухваћен као привржен себи и својим интересима у разним режимима... итд. Круна оваквог псовачког речника овог морално и интелектуално импотентног попа, нажалост припадника свештенства моје Цркве, којим части “седу главу уваженог академика” најбоље се огледа у следећој реченици овог “божјег слуге”, који је очигледно издао и Свето писмо и каноне, па и кривично законодавство Цркве којој припада: “Не чудим се осиности Брозовог генерала Милутина Мораче што је у младом, полетном и, додуше некуражном асистенту и будућем академику ЦАНУ препознао будалу”. Браво господо уредници !!

Завршићу ово обраћање Вама са уверењем да и Ви нисте “имали куражи” да зауставите овог разулареног попа, клерикалног батинаша, који, како изгледа, нема других важнијих задужења и послова него да јури и прља неистомишљенике. Огрнут свештеничком одором, овај протагониста Димитријеве и Николајеве идеологије и политике својим непримереним понашањем, јавним иступима и “научним” расправама без чињеница, са мржњом и дисквалификацијама према саговорницима, срамоти и Цркву и паству. Ако се не стане на пут оваквој његовој “научној дискусији” не би ме зачуло да му се објави и неки текст са проклињањем потомства неистомишљеника, попут већ виђених нарикача, што би сасвим било у складу са његовим поимањем цркве, вере и улоге свештеника. Али, о томе нека брину његове старешине и професори, који су оваквом свештенику и “научнику” дали благослов. Нисам далеко и од уверења да би о овом идеологу мрака, митоманије и бешчасћа требало да поведе рачуна и онај који се управо ових дана огласио око изгредника из редова “Образа” и “Строја”. Са своје стране могу да имам разумевања за бол који митоманима и креационистима наноси научна истина, али немам опрост за увреде, те ћу препустити даљу “научну расправу” попу Џомићу да је настави са мојим адвокатима.

Најмање што од Вас као уредништва могу да захтевам, господо, јесте да објавите и све остале неауторизоване дискусије са расправе од 9. јуна 2007. на вашем веб сајту. Ви би, бар, требало да знате зашто. То што сте Џомићев памфлет, који је више недеља стајао на вашем веб сајту, прештампаван и слат на многе адресе, ових дана склонили не може променити мој оправдан захтев да се јавност упозна са истином, тј. разлозима овог необичајеног “научног дијалога” на страницама вашег часописа.

С поштовањем,
У Београду, Момчило Зечевић
27. октобар 2008.